

۴۱. گزینه ۳ در بازه زمانی صفر تا ۵ ثانیه، تغییر غلظت A ، B و C به ترتیب 0.4 ، 0.8 و 1.6 مول بر لیتر است. حال می‌توانیم ضرایب استوکیومتری A ، B و C را بدست آوریم. همچنین A در حال کم شدن و B و C در حال زیاد شدن غلظت می‌باشند، پس A واکنش‌دهنده و B و C فرآورده‌ها را تشکیل می‌دهند.

$$A \rightarrow \square B + \square C$$

$$\left. \begin{aligned} A \xrightarrow{0-5} \Delta M: 2.2 - 2.6 = -0.4 &\Rightarrow \frac{0.4}{0.4} = 1 \\ B \xrightarrow{0-5} \Delta M: 0.8 - 0 = 0.8 &\Rightarrow \frac{0.8}{0.4} = 2 \\ C \xrightarrow{0-5} \Delta M: 1.6 - 0 = 1.6 &\Rightarrow \frac{1.6}{0.4} = 4 \end{aligned} \right\} \Rightarrow A \rightarrow 2B + 4C$$

از طرفی در بازه‌ی زمانی ثانیه‌های ۵ تا ۱۰ مقدار ΔM برای A مساوی 0.2 - مول بر لیتر است. پس در همین بازه‌ی زمانی مقدار ΔM برای B و C براساس ضرایب استوکیومتری به ترتیب 0.4 و 0.8 مول بر لیتر است. یعنی به غلظت B و C به ترتیب به اندازه‌ی 0.4 و 0.8 مول بر لیتر افزوده می‌شود. پس غلظت B و C به ترتیب برابر است با:

$$B = 0.8 + 0.4 = 1.2$$

$$C = 1.6 + 0.8 = 2.4$$

۴۲. گزینه ۲ مخلوط هیدروژن و اکسیژن را می‌توان برای مدتی طولانی نگاه داشت اما به مجرد آن که جرقه‌ای در این مخلوط زده شود آن‌گاه انرژی فعال‌سازی واکنش تأمین شده و واکنش به شدت گرماده به صورت انفجاری انجام می‌شود.

۴۳. گزینه ۳ با افزایش سطح تماس (پودر کردن روی) و افزایش غلظت اسید، سرعت تولید گاز H_2 زیاد می‌شود. حجم محلول اسید تاثیری در سرعت واکنش ندارد، زیرا عامل موثر در سرعت، غلظت است نه حجم.

۴۴. گزینه ۴ ΔH (انتالپی) از متغیرهای ترمودینامیکی واکنش است و به میزان پیشرفت واکنش موثر است. ولی بر سرعت واکنش موثر نیست بنابراین متفاوت بودن ΔH_1 و ΔH_2 در متفاوت بودن سرعت این دو واکنش بی‌تاثیر است.

۴۵. گزینه ۲ بند سوم و چهارم نادرست هستند.

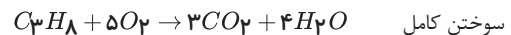
جهت افزایش سطح تماس در برخی مبدل‌های کاتالیستی، کاتالیزگر را به صورت "مش"های ریز درمی‌آورند.

در گازهای خروجی آگزوز در هنگام روشن کردن خودرو گازهای آلاینده مشاهده می‌شوند.

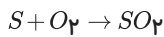
۴۶. گزینه ۲ عبارت‌های اول و دوم درست و عبارت‌های سوم و چهارم نادرست‌اند:

عبارت اول طبق متن کتاب درسی صحیح است. (میزان آلاینده $NO < CxHy < CO$)

عبارت دوم درست است چون در سوختن کامل پروپان نسبت مولی پروپان به اکسیژن باید ۱ به ۵ باشد پس اگر این نسبت ۱ به ۴ باشد اکسیژن کم است و برخی از اتم‌های کربن به CO تبدیل می‌شوند.

عبارت سوم نادرست است گوگرد موجود در سوخت‌های با کیفیت پایین، در هنگام سوختن به SO_2 تبدیل می‌شوند نه SO_3 :

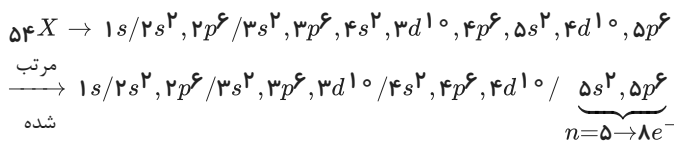
عبارت چهارم نادرست است. انرژی فعال‌سازی واکنش $N_2 + O_2 \rightleftharpoons 2NO$ در هر دو جهت رفت و برگشت به حدی زیاد است که در دمای

اتاق خود به خودی نمی‌شوند.

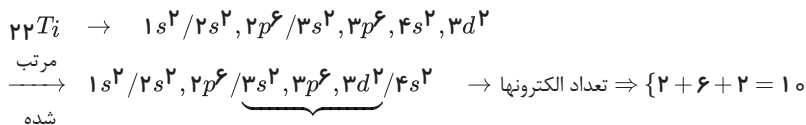
۴۷. گزینه ۲ در واکنش‌های بنیادی مرتبه‌ی واکنش‌دهنده‌ها، ضریب استوکیومتری آن‌ها در واکنش می‌باشد.

$$R_1 = k[A_1]^2[B_1] = R_2 = k^2[A_1]^2[B_2] \Rightarrow \frac{[B_2]}{[B_1]} = \frac{1}{4}$$

۴۸. گزینه ۱ Mg دو جهش بزرگ دارد که اولین آن از E_3 به E_4 اتفاق می‌افتد و دومین جهش بزرگ از E_1 و E_1 رخ می‌دهد. (آرایش لایه‌ها: $2, 8, 2$ است)

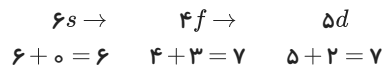

$54X$ دارای ۵ زیرلایه s می باشد $n=5 \rightarrow l=0$ که هر کدام ۲ الکترون گرفته اند و کلاً دارای $10e^-$ هستند. با توجه به این که اتم عنصر مورد نظر دارای هشت الکترون با $n=5$ است، لایه s ظرفیت آن $5s^2 5p^6$ می باشد که این آرایش با عدد اتمی ۵۴ مطابقت دارد.
 ۵۰. گزینه ۳ ابتدا آرایش الکترونی نوشتاری اتم $22Ti$ را نوشته سپس مرتب می نماییم و در آخر تعداد اوربیتالها و الکترونهای موجود در لایه سوم الکترونی آنرا محاسبه می کنیم.

$$9 = \text{تعداد اوربیتالها} \begin{cases} s \rightarrow 1 \text{ اوربیتال} \\ p \rightarrow 3 \text{ اوربیتال} \\ d \rightarrow 5 \text{ اوربیتال} \end{cases}$$

۵۱. گزینه ۳ رادرفورد به دلیل عدم توجیه تابش مواد پرتوزا با مدل تامسون، این مدل را رد کرد.
 در مورد گزینه ۱: زیرلایه ای که مجموع $(n+l)$ کوچکتری دارد زودتر الکترون می گیرد، در صورت یکسان بودن مجموع $(n+l)$ آن که n کوچکتری دارد زودتر الکترون می گیرد.

۵۲. گزینه ۱ در تناوب چهارم $24Cr$ و $29Cu$ اوربیتال s لایه s ظرفیت آنها نیمه پر هستند. این پدیده در تناوب ۵، ۶ و ۷ در مورد عناصر بیشتری مشاهده می شود و حتی در برخی از آن ها اوربیتال s لایه s ظرفیت خالی است.

۵۳. گزینه ۲ آخرین عنصر واسطه دوره چهارم Zn با عدد اتمی ۳۰ و آخرین عنصر این دوره Kr با عدد اتمی ۳۶ است، پس تفاوت عدد اتمی آن ها برابر ۶ است.

۵۴. گزینه ۴ با افزایش عدد اتمی در هر دوره از جدول تناوبی، بار موثر هسته افزایش می یابد.

۵۵. گزینه ۳ اگر یک عنصر را نتوان جزو فلزها یا نافلزها طبقه بندی کرد، آن را جزو شبه فلزها قرار می دهند. این عناصر، برخی از خواص فلزها و نافلزها را دارند. در این سوال، عنصر مورد نظر سلنیم ($34Se$) است که خواص نافلزی دارد.
 بررسی سایر گزینه ها:

گزینه ۱: این عنصر با دو نافلز $35Br$ و $36Kr$ هم دوره است.

گزینه ۲: این عنصر با دو شبه فلز $52Te$ و $84Po$ هم گروه است.

گزینه ۴: با نوشتن آرایش الکترونی $34Se$ تعداد الکترون های دارای $\frac{1}{p} + ms = 18$ عدد می باشد.

۵۶. گزینه ۲ در آرایش الکترونی فسفر ($P: [Ne]3s^2 3p^3$)، پنج الکترون در لایه سوم وجود دارد. مقدار l برای زیر لایه s ، صفر و برای زیر لایه p ، یک است.

$$2(0) + 3(1) = 3$$

در آرایش الکترونی کروم ($Cr: [Ar]3d^5 4s^1$)، شش تک الکترون وجود دارد پس: $6 \times (\frac{1}{p}) = 3$

نسبت خواسته شده $1 = \frac{3}{3}$ است.

۵۷. گزینه ۲ واکنش پذیری هالوژن ها با افزایش تعداد لایه های الکترونی (از بالا به پایین) کاهش می یابد.
 بررسی موارد در گزینه ها:

۱) الکترونگاتیوی نافلزات از چپ به راست افزایش و بار آن ها کاهش می یابد. بنابراین نسبت آن ها زیاد می شود.

۲) با توجه به نمودار صفحه ۴۵ کتاب درسی در دسته p با افزایش عدد اتمی از چپ به راست، شعاع اتمی عناصر دسته p از چپ به راست کاهش می یابد. هم چنین اختلاف شعاع اتمی عناصر کاهش می یابد.

۳) در هر گروه اصلی از بالا به پایین اثر پوششی الکترون های درونی افزایش و انرژی یونش کاهش می یابد. بنابراین نسبت آن ها زیاد می شود.

